

Nytt om navn

ULF SLUNGAARD

JON LANGE

ANNE KRISTIN RUSTAD

TOVE TEIGEN FRIIS

Adolf Møllerud

Tidligere overlege ved Aker sykehus, Adolf Møllerud, er død, 91 år gammel. Med ham er en av våre siste vikinger blant norske kirurger gått bort. Han tilhørte en generasjon av seige, uoppslitelige «all-round»-kirurger som aldri snakket om arbeidstidsbegrensing eller avspasering. I sine yngre dager gikk han som eneste kvalifiserte operatør, nygift og nyansatt reservelege på Lillehammer, sammenhengende en tre måneders vakt fordi overlegen tok seg en lenge etterlengtet ferie.

Møllerud var overlege i ortopedi, men med en solid generell kirurgisk bakgrunn kunne han i samme narkose operere lårhalsbruddet på en pasient som kort før planlagt nagling fikk livstruende hematemese og måtte få gjort en ventrikkelreseksjon før naglingen. I dag er kirurgifaget altfor spesialisert til at et slikt problem kan løses så elegant.

Møllerud var sjefkirurg ved det norske feltsykehuset i Sør-Korea i 1953–54. Med sin nøyaktighet og artistiske sans var det ikke uventet at han etter hvert konsentrerte seg om ortopedisk kirurgi, og han var fra 1964 overlege ved Oslos første ortopediske avdeling ved Aker sykehus, der han spesielt utmerket seg som en dyktig bruddbehandler. Mange kolleger har tatt med seg verdifull kunnskap fra tjeneste ved hans avdeling. I 1962–63 var Adolf Møllerud formann i Norsk ortopedisk forening.

I en tid da kirurgoverleger gjerne var barske menn med sterke meninger, var Møllerud et sjeldent unntak med sitt fredsommelige vesen og gutteaktig gode humør. Han hadde utelukkende venner blant så vel kolleger som pasienter.

Adolf Møllerud oppnådde en høy alder og døde «mett av dage». Han var en gentleman til det siste og vil bli husket med glede av alle som ble kjent med ham. Han var et fint menneske og en dyktig kirurg.

Anne-Marie Auestad

Anne-Marie Auestads død 22.5. 2002 kom brått og uventet på oss som stod henne nær. I henne mistet Norge en betydelig barnepsykiater, barnepsykoterapeut og barneanalytiker. Anne-Maries faglige virke var mangfoldig og fokusert mot barnets beste, barnets mentale helse og barnets muligheter for utvikling og utfoldelse. Hun ville gi barnet en stemme og forstå barnet på dets egne premisser. Som psykoanalytiker og barneanalytiker var hun opptatt av hvor avgjørende den tidlige tilknytningen mellom mor og barn er for barnets personlighetsutvikling og den voksnes psykiske helse. Anne-Marie ville at vår faglige viten om barns fundamentale emosjonelle behov skulle komme samfunnet til gode. I 1960-årene skapte hun sammen med tre kolleger offentlig debatt med boken *Når barn må på sykehus*. Den forandret på kort tid tilværelsen på en radikal måte for innlagte barn og deres familier, og er et karakteristisk uttrykk for det sterke samfunnsmessige engasjementet hennes.

Med sin omfattende veilednings- og undervisningserfaring har hun hatt en uvurderlig betydning for utdanningen av barneterapeuter. Hun var drivkraft i dannelsen av Norsk Forening for Psykoanalytisk Psykoterapi med barn og ungdom, med formål å utvikle barneterapeutisk kompetanse og tilby undervisning og etterutdanning til fagfeltet generelt

Fra 1964 til 1992 var hun overlege ved Mentalhygienisk Rådgivningskontor (MRK), som hun sammen med sine medarbeidere bygde opp til en faglig sett, enestående barnepsykiatrisk poliklinikk på psykodynamisk grunnlag. Her innførte hun, som den første i Norge, spedbarnsobservasjon som emosjonell læremetode. Det var avgjørende å utvikle den emosjonelle tilgjengeligheten ved personlig erfaring, for å kunne være i stand til å få tak i det emosjonelle budskapet og møte den andres smerte uten å forskanse seg bak profesjonelle roller eller vanskelige ord. Poliklinikken ble et vitalt sted for spesialutdanning av fagpersonale der det ble lagt vekt på de ulike teammedarbeideres likeverdighet. Ved MRK skapte hun en arbeidsplass preget av arbeidsomhet, entusiasme, engasjement og trofast forpliktelse i forhold til de svakeste i samfunnet.

De siste ti årene av sitt liv var hun privatpraktiserende psykoanalytiker. Hun var medlem av en pionergruppe i Norsk Psykoanalytisk Forening som etablerte en barneanalytisk utdanning og var en av de første godkjente barneanalytikerne i Norge. Hun virket som læreanalytiker, barneanalytiker, veileder og lærer og deltok aktivt i det psykoanalytiske miljøet inntil sykdom rammet henne for litt over ett år siden.

Anne-Marie Auestads hadde en sjelden personlig styrke, sjenerøsitet og varme samtidig med uttalt beskjedenhet på egne vegne. Vi kjenner dyp takknemlighet for alt hun gav som medmenneske og fagperson.

Publisert: 20. august 2002. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 16. februar 2026.